

Artykuł na temat badań psychologicznych

Nauka, Filozofia i Religia

Niepokój, smutek, strach, zniechęcenie i mediumizm

Wśród niezliczonych kategorii doświadczeń, które dotyczą istoty ludzkiej, mamy w mediumizmie zróżnicowane doświadczenie, ponieważ ten, kto je posiada w pewnym stopniu, zaczyna żyć z

wszelkiego rodzaju siłami i treściami, które pojawiają się w wewnętrznym bezmiarze ludzkości - zdrowymi i destrukcyjnymi impulsami, wadami i cnotami, stłumionymi myślami i uczuciami, życzenia i pragnienia świadomie lub nieświadomie kulturowane itp. Jego nagły wybuch może być kamieniem milowym w kształtowaniu osobowości, wejściem we wszechświat wibracji, błogosławieństw i niebezpieczeństw, możliwości i obowiązków. A jeśli sam podmiot już stoi przed psychologicznym wyzwaniem rozszyfrowania samego siebie, co powie, gdy będzie w bliskim związku z aspektami, które ożywiają kolektyw?

Wszystkie niezbyt dobrze jeszcze wypracowane aspekty w sferze życia wewnętrznego moglibyśmy nazwać ludzkimi cieniami, czyli "bagnami duszy", jak nazywa je James Hollis.

Ponieważ medium ma układ nerwowy i hormonalny, który jest kompatybilny z ostrą wrażliwością na siły i wibracje (które przekładają

się na wyraźne odczucia, myśli i uczucia), medium będzie poruszać się między duchową ekstazą a ponurymi emanacjami, znajdując sposoby rozpoznania i odniesienia się do nich, starając się wypełnić zadanie, zamiast ulegać chorobie z powodu swoich zdolności i jej sił psychologicznych.

W dzisiejszych czasach niektóre specyficzne objawy mogą być częścią tych "niewygodnych wizyt", takie jak niepokój, strach, smutek i zniechęcenie. Wyraz tych prymitywnych emocji (podstawowych) nadaje formę prawdziwej subiektywnej pandemii w postmodernism, czy to w intymnej niegospodarności jednostki, czy też w obsesyjnych obrazach związanych z tymi cierpieniami.

Emocje są potrzebne w pewien sposób, ich rzekome zniknięcie nie stanowiłoby zdrowego obrazu, ponieważ mają funkcję ostrzegania nas o czymś. Niebezpieczeństwo tkwi w chronicznych przypadkach, kiedy dominują nad istotą, która zaczyna żyć pod jarzmem zakłopotanych emocji, przyćmiewających zdolności i szczęśliwych możliwości, które byłyby na trajektorii jego ziemskiego doświadczenia.

Uporczywy lęk przekształca podmiot w zniekształcone doświadczenie samego siebie, gdzie niszczy zdolności i wpływa na samoidentyfikację, prowadząc do przesadnych rozważań nad działaniami, które powinny być powszechne; albo prowadzi do impulsywnych i agresywnych, nawet paranoicznych, kompensacji.

Lęk patologiczny rozumiemy jako wcześniejsze napięcie (w odniesieniu do dalszej lub najbliższej przyszłości), rodzaj chronicznego, rozproszonego (bez wyraźnego celu)

i wszechobecnego strachu. Niepokój ten oddala nas od pełnego doświadczenia teraźniejszości. Według Joanny de Ângelis byłaby to sytuacja niestabilności w stosunku do spełniających się dorobków życiowych.

Smutek i zniechęcenie są niezbędnymi narzędziami do przewartościowania świadomości lub początkowym bodźcem do zmiany. Z drugiej strony, jako sposób życia, charakteryzuje istotę, która odgradza się od możliwości osobistego (i duchowego) urzeczywistnienia, nieświadomie sabotując własne siły, by nie płacić ceny ofiarnej (i transformacyjnej) tego procesu. Przypisywanie sobie niskiej wartości jest równoznaczne z założeniem, że człowiek nie chce walczyć. Nie można jednak zredukować tej sytuacji do jakiegoś rodzaju oszustwa, bo jest to poważne zaburzenie, być może o długotrwałym podłożu duchowym i obsesyjnym.

Przed wszystkim medium w treningu musi uważać, aby nie identyfikować się z tymi emocjami. Skąd jednak wiemy, czy mamy do czynienia z osobistymi treściami, nad którymi należy pracować, czy z emocjami z otoczenia innych ludzi? Odpowiedź można znaleźć tylko poprzez samowiedzę psychologiczną i edukację mediumistyczną - ćwiczenia, które rozciągają się na całe życie (i poza nim).

Z pewnością nie ma bezpiecznych medium bez odpowiedzialnej i dobroczynnej praktyki, bez "nauki życia", bez wychowania moralnego i zanurzenia się we własnych myślach, emocjach i uczuciach. Wieczne nabytki, to prawdziwe skarby ukryte w doświadczeniu nieśmiertelnego Ducha pośród świata przemijających form.

Alexandre Fontoura dos Santos

Psycholog

Wrażliwość człowieka. Poziomy świadomości mediumicznej

Wrażliwość mediumiczna, jako cecha ludzka, pozwala na ekstrapolację wszelkich wierzeń, jako ta, która pozwala na wymianę z siłami duchowymi, w różnych formach i przejawach. Nie ma ona bezpośredniego związku z

nie otrzymuje filtra zdrowego rozsądku i samokrytycyzmu i skutkuje działaniami oderwanymi od własnego sumienia.

Na poziomie "Snu ze snami" jest nieco większy udział woli egoistycznej, choć nadal bez większego filtra świadomości. Byłoby to jak niestabilne medium, które choć wie, że działa w niewłaściwy sposób, otwierając przestrzeń dla nierządnych sił, jest z tego zadowolone.

Rozwój, nauka i chęć transformacji siebie pozwalają ukierunkować ten fakultet w sposób bardziej świadomy, prowadząc do osiągnięcia trzeciego poziomu: poziomu "Snu na jawie". Nie jest to jeszcze poziom idealny, sprzyjający pewnym frustracjom i upadkom, pochodzącym z rozproszenia i z samego cienia, ale które są wkrótce dostrzegane i korygowane, aż do momentu, gdy jednostka ma większą kontrolę i moc zarządzania swoją wrażliwością.

Wytrwałość w swoich postanowieniach, pogłębianie własnej przemiany i rozwój cnót prowadzą do poziomu "Samoświadomości". Poziom ten umożliwia głęboką wymianę z duchowymi siłami życia, już nie w stanie marionetki, ale alter ego, w którym powstają najpiękniejsze i najgłębsze osiągnięcia człowieka.

Maksymalny stopień wrażliwości związany ze świadomością to "Poziom Świadomości Kosmicznej", w którym Jezus oświadcza: "Ojciec i Ja jesteśmy Jedno"!

Prześladowanie duchowe i odpowiedzialność za siebie

"Musisz pilnować źródło swojego serca, z którego wypływają zarówno dobre, jak i złe myśli, abyś był w zgodzie z Ojcem, a nie z duchem zła". Jezus wypowiedział te słowa do Piotra po tym, jak ten pozwolił Bogu kontrolować swoje myśli.

Jednak przed lękiem Piotra dotyczącym wydarzeń z Kalwarii, Jezus zasygnalizował, że uczeń jest narzędziem szatana, nieszczęsnego Ducha, który stara się być przeskodą w odniesieniu do posługi wyzwolenia stworzeń.

Każdy człowiek jest odpowiedzialny za treści, które wytwarza, ale także za to, co konsumuje i co w sobie przechowuje. To, do czego się dąży, ideały, do których się dąży, określają rodzaj połączenia, powiązania, które się nawiązuje.

Gorsza synchronizacja duchowa, tzw. molestowania duchowe, to pozwolenia generowane z inwigilujących myśli, które wchodzą w równoważne wzorce wibracyjne i od tego momentu nawiązuje się wymiana, generująca szkodliwe skutki dla obu stron.

Za zakłócenia rozeznania, zamęt umysłowy i zniechęcające idee odpowiadają ci, którzy generują te bodźce, ale także ci, którzy je rozpowszechniają i pozwalają na naciskanie na siebie.

Dlatego oświecająca lektura, modlitwa, dobra rozmowa, inspirowana muzyka, działanie w dobru, słowa pokoju i pociechy są nieodzowne, gdyż są to instrumenty, które kierują myśli, słowa i czyny do Boga, usuwając z serca źródła złych sugestii.

Lusiane Bahia

Prawnik

moralnością jednostki, ani nie jest zawsze w służbie szlachetnych celów, które będą zależały od poziomu świadomości osoby, która ją wyraża.

W tym sensie można ustalić paralele między różnymi poziomami świadomości i sposobem prowadzenia wrażliwości na tych poziomach. Przypominamy, że chodzi tu raczej o formę niż o intensywność fakultetu, ponieważ nie są one bezpośrednio powiązane.

Na poziomie "bezsnego snu" wrażliwość mediumiczna przekształca jednostkę w marionetkę na usługach inteligencji, która zdoła nią manipulować. Staje się ona niezwykle niebezpieczna i destrukcyjna, gdyż

Cláudio Sinoti

Terapeuta Jungowski

Expediente

Jornalista

Rita de Cássia Escobar

Edição

Evanise M Zvirtes

Colaboração

Maria Angélica de Mattos - Revisora
Cintia C. dos Santos - Traduction en anglais
Karen Dittrich - Traduction en allemand
Hannelore P. Ribeiro - Traduction en allemand
Clarivel D. Gimenez - Traduction en espagnol
Nicola P. Colameo - Traduction en italien
Seweryna Akpabio-klementowska -
Tłumaczenie na język polski

Reportagem

Alexandre Fontoura dos Santos
Cláudio Sinoti
Lusiane Bahia
Livia Poli
Davidson Lemela
Aldeniz Leite

Design Gráfico

Evanise M Zvirtes

Reuniões de Estudos (Em Português)

Sábados: 05.00pm - 07.00pm

Domingos: 08.00pm - 09.30pm

Segundas: 08.00pm - 09.30pm

Quartas: 08.00pm - 09.30pm

Reunião de Estudo (Em Inglês)

Quartas: 06.00pm - 07.00pm

BISHOP CREIGHTON HOUSE
378, Lillie Road - SW6 7PH - London
Informações: + 44 0778484 0671
E-mail: spiritisttps@gmail.com
www.spiritisttps.org
Registered Charity N° 1137238
Registered Company N° 07280490

Równowaga psychiczna czy mediumiczna

Spirytyzm, przez jednych uważany za niebezpieczny, przez innych za wspaniały, wymaga dobrego zrozumienia, aby można było potem nad nim pracować, przynosząc korzyści wszystkim.

Wiele osób stara się odważyć na doświadczenia z płaszczyzną duchową bez odpowiedniego przygotowania i kończy przechodząc przez trudne doświadczenia w konsekwencji braku równowagi, w którą się wplątują.

Léon Denis w książce "W głąb niewidzialnego", w rozdziale zatytułowanym "Rola i edukacja medium", stwierdza, że "Nic naprawdę ważnego nie zdobywa się bez pracy", jakby potwierdzając, że jeśli chcemy osiągnąć równowagę psychiczną lub mediumiczną, to pilnie musimy zacząć pracować nad treściami, które nosimy w sobie.

W tej samej książce apostoł spirytyzmu uczy nas, że wchodząc w kontakt ze sferą duchową, każdy z nas przyciąga istoty w pokrewieństwie z własnym stanem moralnym i psychicznym. Wymiana ta nie zachodzi jednak tylko u tych, którzy przejawiają mediumizm w sposób bardziej dostrzegalny, gdyż wszyscy ludzie, z mniejszym lub większym natężeniem, wpływają i są pod wpływem sfery duchowej.

Dlatego też, jeśli chcemy zdobyć równowagę psychiczną lub mediumiczną, pilnie musimy przyrzeć się własnej istocie i ułożyć naszą drogę zgodnie z nakazami nauczonymi przez Mistrza Jezusa. Poszukiwanie wiedzy powiązane z poszukiwaniem moralnego wzniesienia z pewnością przyniesie ochronę, równowagę psychiczną lub mediumiczną, do której wszyscy tęsknimy.

Dr. Livia C. Poli

Doctor

Trans mediumiczny lub zmieniony stan świadomości

Podczas transu mediumicznego jednostka znajduje się w zmienionym stanie paranormalnej świadomości. W tym momencie jest w stanie wzmocnić swoje zdolności paranormalne i odtworzyć zjawiska, które wymykają się inteligencji akademickiej ze zrozumienia, ponieważ nie mają fizycznego, obiektywnego aspektu, są doświadczeniem pozazmysłowym, a zatem nie mogą być mierzone lub badane zgodnie ze standardami nauki organicznej. Inne doświadczenia o charakterze transu również wywołują zmienione stany świadomości, takie jak głęboka medytacja, telepatia, preczucie, hipnoza, terapia regresyjna itp.

Szwajcarski psychiatra Jung, badając zmienione stany świadomości za pośrednictwem medium Heleny, potwierdził tezę, że w tym stanie zdysocjowane części nieświadomości mogą manifestować się poprzez halucynacje i prezentować się w seansach mediumicznych jako dusze po śmierci.

Dla niego sesje z medium były interesujące, ponieważ ujawniały istnienie nieświadomego wymiaru. Jung wiedział, że nasza nieświadomość jest wykwalifikowana i może uzyskać dostęp do poziomów wyższych niż jej normalny, prowokując inne stany świadomości. Około 1919 roku Jung opublikował pracę, której sugerujący tytuł to Psychologiczne Podstawy Wiary w Duchy i przedstawił ją w Brytyjskim Towarzystwie Badań Psychicznych.

Pisarz Hermínio Miranda w swojej książce "Pamięć i czas" komentuje, że w zjawiskach zmienionych stanów świadomości dochodzi do rozluźnienia więzów, które wiążą duszę z ciałem. Dusza

zostaje częściowo uwolniona od gęstego ciała, wpływając w stan przypominający głęboki sen, choć jest dalej świadoma. Zjawisko to znane jest również jako faza hipnagogiczna, kiedy neokorteks

prezentuje niskie częstotliwości, ale z dużą amplitudą. W tym stanie duch doznaje połowicznej wolności, co zapewnia mu większą jasność, klarowność i rozeznanie, kiedy to cudowne zjawiska, które nawiedzają naszą wyobraźnię, są odtwarzane.

W swojej książce "Teoria i praktyka mediumizmu" Miranda wspomina przypadek młodej kobiety, Reginy, która posiadała wyraźną wrażliwość paranormalną do tego stopnia, że odłączała się od własnego ciała, nie zdając sobie z tego sprawy. Pewnego dnia, idąc z roztargnieniem ulicą, zauważyła nagle inne zabarwienie kwiatów w pobliskim ogrodzie i przerażona zdała sobie sprawę, że oderwała się od swojego ciała i widzi oczami duszy.

W niedalekiej przyszłości, po przemianie planetarnej z nadejściem świata odnowy, zjawiska te będą powszechne i całkowicie znane. Człowiek jutra odda miejsce swojej duchowej istocie i będzie żył naturalnie, jedną nogą w świecie fizycznym, a drugą w duchowym.

Davidson Lemela

Neuropsycholog

Spirytystyczne spojrzenie na fibromialgię

WPROWADZENIE

Fibromialgia jest przewlekłym zespołem bólowym charakteryzującym się uogólnionym bólem mięśniowo-szkieletowym, któremu zwykle towarzyszą inne objawy, takie jak zmęczenie, drażliwość, znużenie oraz zmiany snu i apetytu.

Powstaje w wyniku zmian w przetwarzaniu aferentnych ośrodków czuciowych i nie ma cech autoimmunologicznych ani zapalnych. Kryteria diagnostyczne fibromialgii wymagają czasu doświadczenia rozproszonego bólu dłuższego niż trzy miesiące. Jej rozpowszechnienie w Brazylii wynosi od 2 do 5% i dotyczy częściej kobiet w wieku od 35 do 44 lat. Uważana jest za drugą najczęstszą chorobę reumatyczną, drugą po zapaleniu kości i stawów.

PRZYCZYNY

Jeśli chodzi o mechanizmy powstawania i utrwalania się choroby, obecnie uznaje się, że fibromialgia wywodzi się z uwrażliwienia na poziomie ośrodkowego układu nerwowego (OUN), a ta nadpobudliwość neuronów sprzyja postrzeganiu wyraźnego obrazu bólu, który globalnie ogranicza funkcjonowanie jednostki, dodatkowo upośledzając poznanie (myśli), nastrój i ostateczne zachowanie.

DIAGNOSTYKA

Objawy fibromialgii obejmują rozproszony i przewlekły ból zlokalizowany głównie w jakości punktów bólowych zlokalizowanych poniżej i powyżej pasa, w szkielecie osiowym, trwający ponad trzy miesiące, a następnie zmęczenie, sen nierepetycyjny, objawy somatyczne, takie jak bóle i zawroty głowy, bóle brzucha, zmiany w rytmie wypróżnień. W aktualnej klasyfikacji diagnostycznej z lat 2010/2011 usunięto liczenie punktów bólowych jako wyznacznik

diagnostyczny choroby, choć obecna lokalizacja tych miejsc bólowych nadal jest uznawana za istotną.

LECZENIE

Leczenie Fibromialgii powinno być wielodyscyplinarne i obejmować: terapię farmakologiczną, terapię poznawczo-behawioralną i fizjoterapię. Udział pacjenta jest fundamentalny dla uzyskania zadowalających rezultatów w podejściu terapeutycznym.

Analgetyki opioidowe, leki przeciwdepresyjne o działaniu na ból, leki miorelaksacyjne i przeciwdrgawkowe działające poprzez zmniejszenie bodźca bólowego są najbardziej wskazanymi lekami.

Istotne znaczenie ma leczenie snu nierekreacyjnego, a dobrze poprowadzona aktywność fizyczna wraz z zaplanowanymi ćwiczeniami w towarzystwie doświadczonego specjalisty znacznie wspomaga powrót do zdrowia. Skuteczne są również medytacja, techniki mindfulness, hipnoterapia i biofeedback.

KWESTIA DUCHOWA

Nie można oddzielić człowieka od żadnego z wymiarów, do których należy, a mianowicie: organizmu (ciała fizycznego); psychiki (umysłu); formacji gromadnej (społeczeństwa) i jego natury duchowej (Ducha). Gdy któryś z tych wymiarów jest ignorowany, jesteśmy skazani na niepowodzenie terapeutyczne, ponieważ są one ze sobą ściśle powiązane, wzajemnie się przenikają i mają na siebie wpływ.

Jednakże wymiar Ducha jest właśnie tym suwerennym, który rzuca swoją treść na pozostałe, wytwarzając dobrostan lub dezorganizację.

Jesteśmy nieśmiertelnymi duchami i budowniczymi naszego przeznaczenia. Obdarzeni sumieniem moralnym, które wskazuje jako kompas drogę związaną z prawami naturalnymi, często, w trakcie

wielokrotnych doświadczeń wcieleniowych, błądzimy od zasadniczych celów życia, którymi są miłość i służba w żniwie, które ofiarował nam Stwórca i oczywiście wynikają z tego szkodliwe konsekwencje.

Ilekcję uchylamy się od dobra, które należy czynić, zrozumiałe jest, że cierpimy z powodu bolesnych rezultatów tych zobowiązań, które służą ponownemu ustawieniu nas na zdrowych "torach" ścieżki. Te rezultaty często pojawiają się jako choroby, niezależnie od tego, czy są dobrze skatalogowane przez naukę, czy też są jeszcze obce rozumieniu uczonych. Wszystkie one tłumaczą na poziomie duchowym podatność istoty, którą należy zidentyfikować, lekcję, której należy się nauczyć. Fibromialgia nie jest wyjątkiem.

Duchowym przesłaniem tego złożonego zespołu, którego przyczyna wciąż nie została wyjaśniona, jest potrzeba powrotu na drogi miłości i dobra. Ten bolesny zespół objawia się nadmiernym przywiązaniem do siebie, hiperkoncentracją na samoakceptacji (potrzeba bycia doskonałym, przesadna samokrytyka) oraz emocjami, których istotną częścią jest poczucie winy, a reprezentacją somatyczną jest uogólniony ból w układzie mięśniowo-szkieletowym.

Leczenie ma na celu samozatrąę i poddanie się zadaniom, które skutkują dobrem naszego bliźniego, zwrócenie uwagi na potrzebujących zdolnych do rozbudzenia radości i zaopatrzenia, których potrzebują. W końcu, zgodnie z ostrzeżeniem kodyfikatora Allana Kardeca, poza dobroczynnością nie ma zbawienia.

Dr. Aldeniz Leite

Psychiatra